

[Peter Duetoft]

vil godt prøve at vende diskussionen om. I stedet for kun at angribe alt rodet og komme med alle de gode historier om FN kunne man i stedet spørge, hvad FN-systemet skal gøre, hvis medlemslandene svigter, og her er det selvfølgelig en mulighed med nogle strukturændringer.

Jeg ved godt, det ikke er regeringens eller et stort folketingsflertals politik, jeg udtrykker nu, men også her i Danmark er vi på et tidspunkt nødt til at diskutere, om vi ikke skal støtte et forslag om, at Sikkerhedsrådet får tropper stillet direkte til rådighed under sig. Så bliver man fri for den lange procedure, fra beslutningen er taget, og indtil alle landene endelig får taget sig sammen – hvis de da gør det – til at udføre resolutionen i praksis.

Jeg bemærkede, da jeg var ordfører den pågældende dag, at i de danske love om den internationale brigade fastholder man, at det er en rent dansk beslutning, at Danmark selv skal afgøre i hvert enkelt tilfælde, om man vil være med eller ikke være med. Men på sigt er vi nok nødt til at vende tilbage til den originale tankegang om, at Sikkerhedsrådet faktisk skal have stillet et brandkorps til rådighed. Jeg ved, at hr. Gert Petersen på et tidspunkt offentligt har fremsat nogle tanker, som går lidt i samme retning, og jeg tror, vi er nødt til at tage den diskussion, lige meget hvor mange fordomme der så end er i den. Hvis ikke der er troværdighed omkring FN's beslutninger, er FN's rolle som verdens politibetjent, eller hvad vi nu skal kalde det, udspillet i løbet af kort tid.

Denne debat drejer sig naturligvis i høj grad om den militære indsats, og det skal jeg vende tilbage til. Men jeg vil godt understrege, at for CD er det klart, at en militær indsats i FN-regi er den sidste mulighed, og at der er mange ting, der skal prøves forinden. Jeg skal bare resumere, at det er nødvendigt at forebygge konflikter ved at ændre den sociale balance i verden, bl.a. gennem en øget handel og ved at give ulandene og Østlandene mulighed for at producere til vore markeder. Det er nødvendigt at give bistand til at effektivisere tingene og gøre dem mere miljørigtige i de pågældende dele af verden.

Jeg kan ikke tage op i min valgkreds og forklare hr. og fru Jensen, at de skal udkonkurreres af varer, som er skabt af børnearbejdere i et frygteligt miljø; men jeg kan godt tage op og

forklare, at hvis konkurrencen er fair, kan det godt være, at diskussionen ender med, at danske arbejdspladser bliver sat på spil, fordi det er den pris, man kommer til at betale for en bedre balance i verden. Men derfor er det nødvendigt, at vi via bistand er med til at gøre tingene mere effektive og miljørigtige.

Vi er nødt til at arbejde med på en styrkelse af uddannelse og viden ikke mindst i den tredje verden. Vi er nødt til at være med til at løse de flygtninge- og folkevandringsproblemer, der måske bliver nogle af de allerstørste problemer i de kommende år, ikke mindst på baggrund af befolkningsekspllosionen, som jeg ikke synes der har været sagt så meget om i dag, og FN's indsats på det område.

Endelig er de blå FN-hjelmes forebyggende indsats naturligvis også vigtig, og i øjeblikket kan man jo i hvert fald sige, at der vil blive brug for dem flere steder i verden. I Sydafrika bliver der formodentlig brug for dem, og i Mellemøsten bliver der formodentlig også brug for dem, selv om jeg ikke rigtig ved, hvor det Palæstina ligger, som fru Annette Just nævnte. Det eksisterer mig bekendt ikke endnu.

Men i mine øjne er det naivt at skjule, at man på et tidspunkt kan blive nødt til at bruge militær magt. Der er visse mennesker, man ikke snakker med. Jeg ved godt, at når man diskuterer med fredsforskere og andet godtfolk, siger de, at man skal jo bare snakke og sende psykologer, og hvad ved jeg, så løses alle problemerne rundt om i konfliktcentrene. Og så må jeg bare spørge lidt firkantet: Hvornår skulle man egentlig være holdt op med at snakke med Hitler? Skulle man have gjort det efter Frankrig, skulle man have gjort det efter Frankrig, efter at Norge og Danmark var blevet besat, eller hvornår? I virkeligheden skulle man være holdt op med at snakke med ham langt, langt tidligere, end man gjorde. Der er altså regimer og personer, der kun forstår, når magt bliver sat op mod magt, og derfor er det nødvendigt, at FN-systemet har disse militære midler. Men jeg synes, det er vigtigt at understrege, at det altså ikke er FN's hovedopgave, men den sidste udvej.

Der er to slags konflikter, nemlig enten aggression mod en anden stat eller borgerkrig og eventuelt etniske udrensninger i forbindelse hermed, som vi jo ser i talrige variationer i øjeblikket i det tidligere Jugoslavien. Det første,